

Не дозволяй їй залишатися

КУПИТИ

Про книгу

Джоан, Річард та маленька Еві - щаслива родина. Одного дня на порозі їхнього дому з'являється двадцятирічна Хлоя, донька Річарда від першого шлюбу. Вона не розмовляла з батьком відтоді, як він одружився з Джоан, але тепер хоче помиритися і радо погоджується доглядати за крихіткою Еві. Усе чудово, чи не так?.. Проте коли Хлоя та Джоан залишаються наодинці, дівчина дає зрозуміти, що ненавидить мачуху.

Пролог

— Не прокидайся! Будь ласка, не прокидайся.

Благати мою чотиримісячну дитину спати (чи не прокидатися) ніколи не виходило в мене й раніше. Бачить бог, я намагалася. Тож я не знаю, чому думаю, що цього разу все буде інакше. Але це все, що я можу.

Я притискаю її так близько до грудей, що мені доводиться постійно перевіряти, чи не завдаю їй болю. Але я відчуваю, як вона рухається, і це точна ознака того, що вона ось-ось прокинеться. А коли це стається, вона завжди плаче.

А якщо вона заплаче — ми померемо.

Я роблю все можливе, щоб ми втекли звідси живими. Я так близько до виходу. Я вже стою біля вхідних дверей. Я відчиняю їх і вислизаю якомога тихіше і швидше.

Тут темно. Так тихо, що навіть хрускіт гравію під ногами видає мене з головою. Але зараз я не можу сповільнитися. У нас є всього-на-всього кілька секунд. Я підбігаю до «рендж ровера» і присідаю біля заднього колеса, намагаючись пальцями запасний ключ, який тримаю там. Коли я натискаю кнопку, машина видає сигнал, який нагадує звук труби. Зупиняюся і прислухаюся. Серце шалено калатає. Нічого не чути. Коли відчиняю двері, у салоні загоряється світло, і я простягаю руку, щоб вимкнути його. Незграбно саджу Еві в дитяче автокрісло. Її оченята різко розплющуються, як у ляльки.

Потім відкривається рот. Широко.

— Благаю, не плач, Еві! Благаю, дитинко, благаю, не плач! — Я затримую дихання.

Вона позіхає.

Обережно зачиняю двері, але мене так трясє, що ключ вислизає з руки.
Падаю на землю і навпомацки шукаю його в темряві.

«Благаю, не плач. Благаю, не плач».

Відчуваю пластиковий квадратик під пальцями.

Дякувати богу! У мене все вийшло. Я встаю саме в той момент, коли у вікні
верхнього поверху спалахує світло, освітлюючи машину.

Нічого не можу вдіяти. Обертаюся і дивлюся на будинок, хоча це і коштує
мені секунди, яку я не можу згаяти. Горить у дитячій кімнаті. Єдине світло у
всьому будинку.

Моя рука злітає до рота, коли вона з'являється у вікні і б'є обома долонями
по склу, а за її спиною підіймається темний дим.

Ми зустрічаємося поглядами.

Я відвертаюся, замикаюся в машині та їду.

Рекомендована література

Цей чоловік. Книга 1

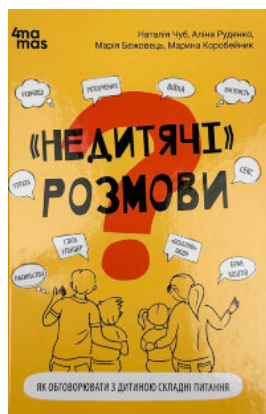
Важливо, щоб ваші батьки прочитали цю книжку (а ваші діти радітимуть, якщо і ви це зробите)

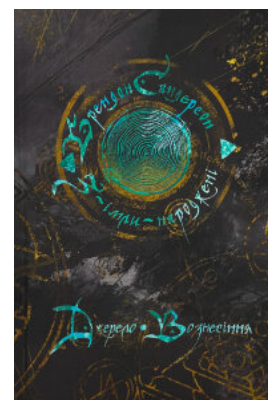
Витончене мистецтво забивати на все

Мій темний Ромео.
Дорога темного принца. Книга 1

«НЕДИТЯЧІ» РОЗМОВИ.
Як обговорювати з дитиною складні питання

Джерело вознесіння.
Книга 2

Перейти до категорії
Трилер

КУПИТИ